

DANKWOORD

Ik ben dank verschuldigd aan:

In de eerste plaats aan mijn vriend Manfred de Wit. Als geen ander begrijpt hij gevoelens, emoties en gedachtegangen. Mijn eerste grondige en strenge criticus. Zonder hem had mijn schrijfbambitie nooit zulke serieuze vormen kunnen aannemen.

Natuurlijk aan José. Zij heeft mij onschatbaar bijgestaan, geadviseerd, geïnspireerd, gestimuleerd en gemotiveerd. Zonder haar was het manuscript in een kluis verdwenen. Als stoffig aandenken voor Tobias, Desiree en Daniëlle. Mijn neefje en nichtjes. Voor later, als zij rijp genoeg zouden zijn om alles te begrijpen.

Aan Willij Zuidema en professor Weimar van het Erasmus MC voor de enthousiaste ondersteuning van mijn schrijfinitiatief.

Aan *'fasten your seatbelts'* Adje Kloos. Zij is 'zo mooi anders dan ik'. Met haar Nederlandse taalkennis en beeldende vermogens schudde ze me wakker en hielp zo mijn koers te bepalen.

Niet in de minste plaats aan David Grabijn, mijn uitgever, aan LezersPoort's altijd charmante en enthousiaste Maayke Bongenaar, en aan de mannen van United Media Company. Zij zijn de mensen die van mijn schrijfdroom een uitgeefwerkelijkheid hebben weten te maken.

Aan Isolde Vandaele, zij tapdanste als Moulin Rougedanseres in een laagje water en vertelde mij hoe zwaar dat was. Zij schonk mij daarmee de inspiratie voor de titel. Ja, tapdansen in het water is zwaar, evenals 'Dansen in het zand'. *C'est la vie*.

Aan de directie van het 'onroerend' goede bedrijf 't GoeieHuys voor hun 'ontroerende' ondersteuning.

Aan artsen, verpleegkundigen en alle anderen die mijn respect hebben gewonnen toen zij mij als kritische patiënt met alle zorg hebben omringd.

Aan de Koninklijke Marine. In mijn relatief korte maar indrukwekkende tijd bij het Korps Mariniers leerde ik mijn fysieke en mentale krachten kennen. Daar werd het mij ook duidelijk dat er zich momenten kunnen aandienen waarop je totaal afhankelijk bent van ware kameraadschap. *Qua Patet Orbis*.

De meeste dank ben ik verschuldigd aan mijn donoren: René, Aad, Wil en José. Mijn ware kameraden. Zonder hen had ik niet kunnen getuigen van mijn verhaal.